

Let seminggu,
Nuh nyoba manèh.
Manuk dara bali, nggawa
godhong wit jaitun ing
cucuké. Let seminggu manèh
Nuh mangerti yen lemahé wis
garing, amarga manuk
dara mau wis
ora bali manèh.

19

Gusti ngendika marang Nuh yèn iki wis
wektuné padha metu saka prau. Banjur
bebarengan, Nuh lan keluwargané
ngedhun- edhunaké
para kéwan.

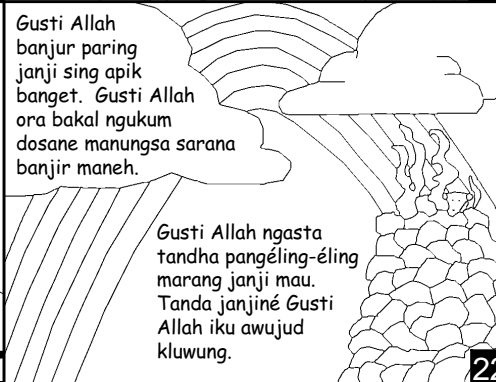
20

Mesthi waé atiné Nuh kebak
pamaturnuwun. Dhewèké
banjur mbangun misbah
lan nyembah marang

Gusti Allah sing wis
nylametaké dhewèké
lan keluwargané
saka banjir sing
nggegirisi iku.

21

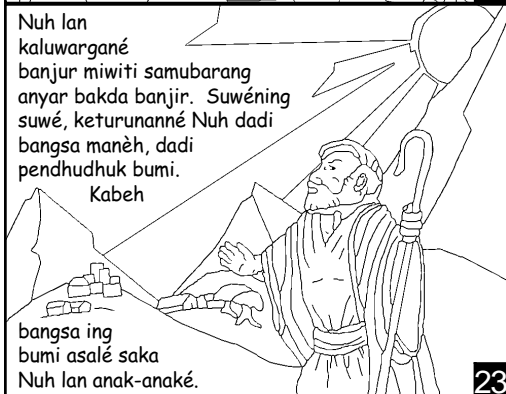
Gusti Allah
banjur paring
janji sing apik
banget. Gusti Allah
ora bakal ngukum
dosane manungsa sarana
banjir maneh.

Gusti Allah ngasta
tandha pangéling-éling
marang janji mau.
Tanda janjiné Gusti
Allah iku awujud
kluwung.

22

Nuh lan Banjir Gedhe

Nuh lan
kaluwargané
banjur miwiti samubarang
anyar bakda banjir. Suwéning
suwé, keturunanné Nuh dadi
bangsa manèh, dadi
pendhudhuk bumi.
Kabeh

bangsa ing
bumi asalé saka
Nuh lan anak-anaké.

23

Nuh lan Banjir Gedhe
Crita saka Pangandikané Gusti, Kitab Suci
bisa digolèki ing
Purwaning Dumadi 6 - 10
"Kawedharipun pangandika Paduka punika
madhang!" Jabur 119:130

Gusti Allah pirsá yèn kita wis nglakoni prakara sing èlek-èlek,
sing disebut dening Gusti Allah, dosa. Pawkumané dosa iku pepati.

Gusti Allah tresna banget marang kita nganti masrahaké putrané,
Gusti Yésus, supaya séda sinalib lan nebus pawkuman kita. **Gusti Yesus**
wus wungu, gesang lan kondur menyang Swarga! Saiki uga
Gusti bisa ngapura dosa-dosa kita.

Yen kowé kepéngin mratobat saka dosa-dosamu, matura
marang Gusti Allah mengkéné: Gusti Allah ingkang kawula tresnani,
kawula pitados bilih Gusti Yésus séda kanggé kawula, lan sakmenika
sampun wungu lan gesang. Kersaa rawuh ing manah lan gesang kawula
sarta ngapuntèni dosa-dosa kawula, supados kawula pikantuk gesang énggal
sakmenika; lan mbéjjang badhé sesarengan kaliyan Paduka salaminya.
Kersaa mitulungi kawula supados kawula saged gesang kagem Paduka
kadosdéné putra Paduka. Amin. Yohanes 3:16

Maca Kitab Suci lan geguneman karo Gusti Allah saben dina!

Basa Jawa Prasaja   Javanese

Ditulis déning Edward Hughes   Diterjemahaké déning Endang Supardan
Digambari déning Byron Unger; Lazarus   Dibesut déning M. Maillot; Tammy S.

Crita nomer 3 saka 60

M1914.org
Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada
Kowe duwé hak motokopi utawa nyithak crita iki, waton ora kanggo diedol.

Nuh iku wong sing
ngabekti marang Gusti
Allah. Wong-wong liyané
padha sengit lan ora
manut dhawuhé Gusti.

1

Ing sawijining dina Gusti
Allah ngendikaaké barang
sing ngagètaké banget.
"Ingsun bakal nyirnaaké
bumi sing jahat iki,"

ngendikané
marang
Nuh.
"Mung
kaluwargamu
sing bakal
slamet".

2

Gusti Allah dhawuh marang Nuh supaya waspada lan siap-siap amarga arep ana banjir gedhé banget ing salumahing bumi.

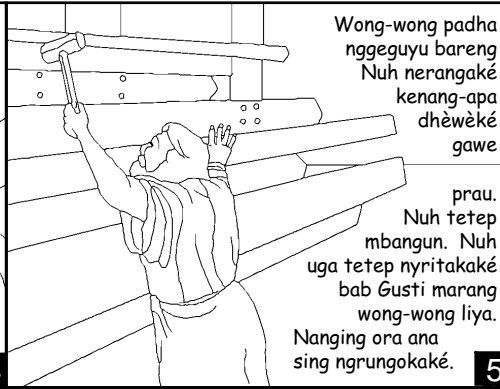
3

"Sira gawéya prau saka kayu, gawéya sing gedhé supaya cukup kanggo kaluwargamu lan kéwan-kéwan sing akèh," dhawuhé marang Nuh. Gusti Allah maringi arahan sing cetha lan rinci banget marang Nuh. Nuh nglakoni kabèh karépotan mau!

4

Wong-wong padha ngeguguyu bareng Nuh nerangaké kenang-apa dhèwèké gawe

prau. Nuh tetep mbangun. Nuh uga tetep nyritakaké bab Gusti marang wong-wong liya. Nanging ora ana sing ngrungokaké.

5

Nuh duwé iman-kapercayaan sing gedhé. percaya marang Gusti Allah senadyan dhewèké ngerti nek sakdurunge iku ora tau udan.

6

Saiki praune wis dadi lan sedhiya diisi barang-barang kabutuhan.

7

Banjur para kéwan padha teka. Gusti ngasta kabèh jenis kéwan, sajenis ana sing pitu; ana sing loro.

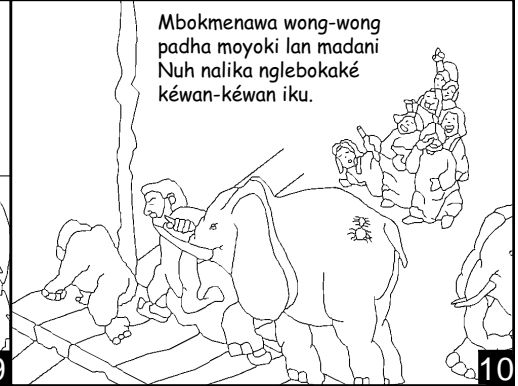
8

Bangsa manuk gedhé lan cilik, kéwan galak cendhèk lan dhuwur, kabèh padha nuju menyang prau.

9

Mbokmenawa wong-wong padha moyoki lan madani Nuh nalika nglebokaké kéwan-kéwan iku.

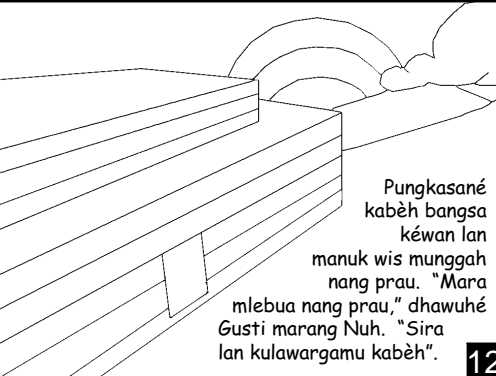
10

Wong-wong mau ora mandheg anggoné gawé dosa marang Gusti Allah. Ora ana sing njaluk melu mlebu nang prau.

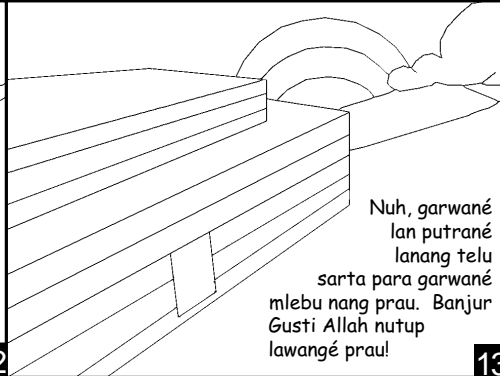
11

Pungkasané kabèh bangsa kéwan lan manuk wis munggah nang prau. "Mara mlebu nang prau," dhawuhé Gusti marang Nuh. "Sira lan kulawargamu kabèh".

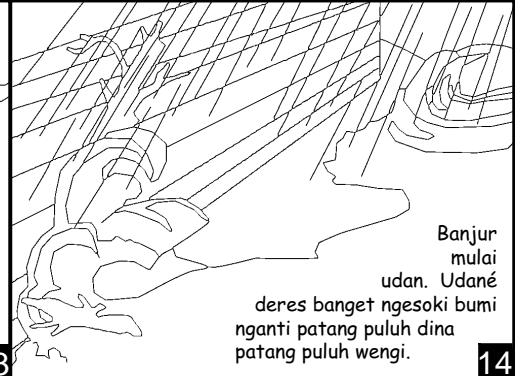
12

Nuh, garwané lan putrané lanang telu sarta para garwané mlebu nang prau. Banjur Gusti Allah nutup lawangé prau!

13

Banjur mulai udan. Udané deres banget ngesoki bumi nganti patang puluh dina patang puluh wengi.

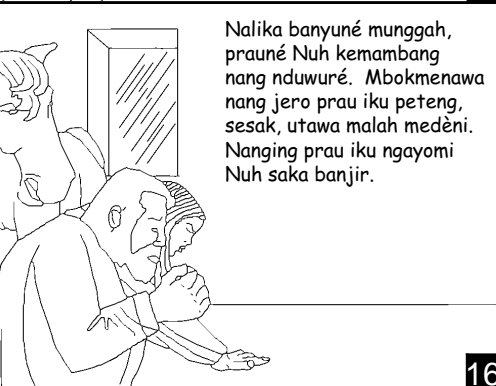
14

Banjir nyrambahi kabèh kutha lan désa. Bareng wis terang, kétok yèn gunung-gunung uga kelelep. Samubarang sing ambegan padha mati.

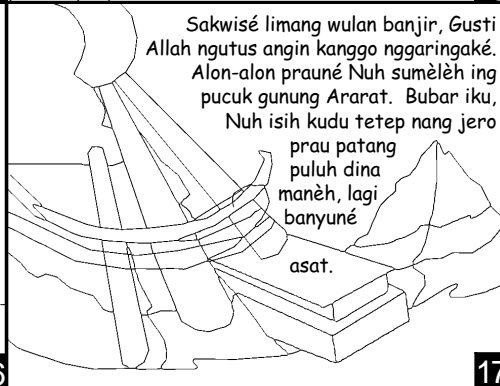
15

Nalika banyuné munggah, prauné Nuh kemambang nang nduwuré. Mbokmenawa nang jero prau iku peteng, sesak, utawa malah medèni. Nanging prau iku ngayomi Nuh saka banjir.

16

Sakwisé limang wulan banjir, Gusti Allah ngutus angin kanggo nggaringaké. Alon-alon prauné Nuh sumèlèh ing pucuk gunung Ararat. Bubar iku, Nuh isih kudu tetep nang jero prau patang puluh dina manèh, lagi banyuné

17

Nuh banjur ngaburaké manuk gagak lan dara metu jendéla prau.

Jebul manuk darané balik nang Nuh amarga durung nemu dharatan resik sing bisa kanggo ménclok.

18